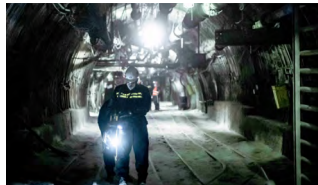

3 Rozšířené parkování

U severní lokality stonavské šachty je místo pro dalších padesát aut.

5 Pozor na uklouznutí

Nehrozí pouze v práci a pomalu se blíží i „jeho“ období, tedy zima.

7 Učitel učitelů karate v Ostravě

Seminář s Masaru Miura Hanshi proběhl i díky minigrantu Srdcovka.

Vážení čtenáři, některé z fotografií uveřejněné v tomto čísle byly pořízeny ještě před povinností nosit ochranné prostředky v souvislosti s šířením nákazy koronaviru.

Horník

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
SPOLEČNOSTI OKD, a.s.

Bezpečnostní heslo měsíce: Pořádek na pracovišti – předpoklad bezpečné chůze!

25. listopadu 2021 / číslo 12 / ročník 51 / www.okd.cz

Rubáňoví za minulý měsíc přidali třicet tisíc tun navíc

STONAVA – Za prvních deset měsíců letošního roku zvládli horníci v revíru nafedrovat 176 tisíc tun nad business plán. Za říjen přitom podle vedoucího provozu rubání Romana Janulka přidali rovných třicet tisíc tun navíc.

Technický režim splněn na 106,5%

„Tentokrát se dařilo všem vlastním rubáňovým kolektivům,“ konstatoval Janulek. Nejvíce se vytěžilo u Bogdana Kanii v bloku 362 200. Nejvyššího postupu naopak dosahovali u Rudolfa Kubeše v pluhovém porubu 236 502 – kde chlapům chyběl pouze jediný pokos na překonání jejich květnového nejvyššího letošního postupu v podobě 144,6 metru. A u Pavla Kully ve stěně 463 200/1 zvládli první limitní výkon pod novým hlavním předákem.

„Právě na pracovišti Kullova kolektivu se v závěru desátého měsíce zlepšily metanové poměry a umožnily tak splnění limitů,“ vysvětlil vedoucí provozu rubání. U porubu provozovaného Kaniovými horníky pak poukázal na složitou situaci s potlačenu těžní třídou. V souvislosti se skoro rekordním výkonem osádek od Kubeše se zmiňoval o nedisciplinovanosti dodavatelské organizace spolupodílející se na těžbě v kolektivu, kvůli níž kolektiv přišel

o 0,8 metru a tím pádem také o překonání nejvyššího letošního postupu porubní fronty.

„Na jižní lokalitě kolektiv Dariusze Zelka z AlpeXu naféřal soustavu poruch, které způsobily ve více případech protrhávání nadloží. Tektoniky se řešily pomocí trhacích prací, zavrtáváním rovných profilů TH, lepením a dalšími opatřeními,“ pokračoval Janulek.

„Očekávám, že se v listopadu s technickým režimem popereme a opět ho splníme. Stanoven byl na 143 tisíc tun,“ doplnil vedoucí provozu rubání. Těžebně nejspěšnějšími měsíci letošního roku byly po říjnu se 164 tisíc tunami, červen (145 tisíc) a duben (142 tisíc).

Čelbové ztráty ve dvou prorážkách

Říjen v přípravách v OKD znamenal vyrazení 640 metrů chodeb a tím i splnění technického režimu. Vedoucí tohoto provozu Petr Glas nicméně podotkl, že ztratili pětasedmdesát metrů ve dvou složitějších prorážkách (jednapadesát u kolektivu Marka Noworyty a čtyřicet u kolektivu Marka Fajmana). „Výpadek se ovšem podařilo nahradit úsilím ostatních razičů,“ zdůraznil s tím, že tři z čelbových part postoupily o dvacet a více metrů oproti technickému režimu.

Pokračování na straně 2

Říjen byl letošním nejlepším měsícem v revíru.

Říjen pomohl hospodaření OKD, důležitý bude ale i závěr roku

STONAVA – Čtyři poruby provozované v desátém měsíci nafedrovaly celkem 164 tisíc tun uhlí. Ve spojení s rekordně vysokými cenami této komodity to znamenalo značnou pomoc pro letošní hospodaření těžební firmy, jak informoval ředitel provozu David Hájek.

„V říjnu jsme dosáhli nejlepších výsledků ze všech doposud uplynulých měsíců roku 2021“, vysvětloval při vyhlášení limitních výkonů v Horní Suché. Splnit jejich para-

metry se ostatně podařilo třem kolektivům ze čtyřech přihlášených, a to od hlavních předáků Rudolfa Kubeše, Bogdana Kanii a Pavla Kully. Neuspěli jen dodavatelé z AlpeXu s hlavním předákem Dariuszem Zelkem, měli totiž ve své stěně na jižní lokalitě neustálé boje se složitými geologickými podmínkami.

„Prodeje pro poslední letošní kvartál máme nasmlouvané a současně vysoké ceny platí,“ oznámil Hájek s tím, že na trzích s uhlím se obchodo-

valo za maxima – jaká nebyla dlouhá léta zaznamenána. I proto ředitel provozu apeloval na rubáňové, ale i ostatní zaměstnance, aby během listopadu a prosince rozhodně nepolevili a plnili úkoly. Samozřejmě s ohledem na bezpečnost!

„Výhledový plán na budoucí rok je střízlivý v cenách i nákladech, tak abychom ho dokázali důstojně zvládnout,“ vzkázal Hájek. OKD podle něj bude kopat uhlí minimálně celých dvanáct měsíců roku 2022.

Výzva k očkování

Vážení zaměstnanci, chtěl bych znovu požádat Vás, malou skupinu těch, kteří stále nejste očkovaní proti covidu-19, abyste zvážili své rozhodnutí neočkovat se. Dostupné statistiky mluví jasně – očkovaní chrání zejména proti těžkému průběhu nemoci a i přes případnou nákazu mají očkovaní převážně lehký průběh nemoci a jsou méně infekční. Buďte prosím zodpovědní nejen vůči sobě, ale také vůči svým blízkým, kolegům na pracovišti i našemu zdravotnictví.

Chtěl bych také požádat ty, kteří už prošli očkovaním a mají nárok na posilující dávku vakcíny (druhou nebo třetí dle druhu očkovací látky), aby si ji nechali aplikovat. A budeme Vám vděční, pokud nám o absolvování posilujícího očkování dáte vědět. Je to důležitá informace pro řízení protiepidemických opatření v naší těžební firmě.

Děkuji a Zdař Bůh!
David Hájek, ředitel provozu

Nadace OKD dává po šestnácté šanci na granty pro neziskovky

KARVINÁ – Těžařská nadace avizuje na příští měsíc vyhlášení výzev na získání podpory pro neziskový sektor v roce 2022. O minigranty v programu Srdcovka se dá požádat jako obvykle od svátku havířské patronky sv. Barbory v sobotu 4. prosince a o granty v programu Pro region také od stejného data.

„Výzvu směrem k neziskovkám vyhlášíme po šestnácté. Zaměstnanec dárcovských firem, kteří v tomto sektoru dobrovolně a bezplatně působí, podpoříme už po jedenácté,“ informuje Karolína Preisingerová, ředitelka Nadace OKD. Letošními stěžejními novinkami je podle ní výjimka pro žadatele o Srdcovku – mohou se připojit i lidé z odstěpných závodů

DARKOV a HBZS státního podniku DIAMO – a dále pořádání konzultačních dnů přímo na pracovištích dárců. „Termíny zveřejníme na webových stránkách nadace, sociálních sítích a nástěnkách u zaměstnavatelů Srdcařů. Ti mohou o minigranty žádat do 10. ledna 2022,“ líčí Preisingerová.

Žadatelé se každopádně neobejdou bez internetového systému Grantys (odkaz na přihlášení je na adrese www.nokd-granty.cz). Nadační tým opět nabízí svou pomoc při podávání projektů prostřednictvím konzultací, a ty umožní až do 7. ledna 2022 po předchozí domluvě. Kontakty: Nadace OKD, Karola Šliwky 149/17, Karviná-Fryštát, 733 01, Silvie Balčíková, +420 725 389 852, balcikova@nadaceokd.cz.

Očkování na šachtách mělo úspěch, přišli na něj i příbuzní zaměstnanců

STONAVA – Zatímco v české populaci dosáhla v listopadu proočkovanost proti onemocnění covid-19 necelých šedesáti procent, ve společnosti OKD už dostalo kompletní vakcínu přes pětasedmdesát procent zaměstnanců, jak kmenových

tak z dodavatelských firem. Více než stovka z nich přitom využila další možnosti nechat se naočkovat v práci.

Těžaři to zajistili ve dvou termínech, 3. 11. na ČSM-Sever a 10. 11. na ČSM-Jih, a to ve spolupráci se zdravotníky

z Fakultní nemocnice Ostrava, kteří podávali vakcínu bez registrace i delšího čekání. Využilo toho 103 našich pracovníků a 33 jejich příbuzných. „Očkování přímo na lokalitách ČSM Sever i Jih bylo jednou z našich motivačních aktivit. Chtěli jsme našim kolegům dát možnost projít očkovaním bez potřeby objednávání se a přímo v areálu firmy. Účast zaměstnanců i rodinných příslušníků nás velmi potěšila,“ shrnula Vanda Staňková, předsedkyně představenstva OKD.

Společnost jako další motivační krok zavedla už v květnu vyplácení třítisícové částky za dokončenou vakcinaci proti koronaviru. „Tento bonus už získalo přes 1950 zaměstnanců. Ti, kteří ještě očkovaním projdou, mají možnost o příspěvek požádat do konce letošního roku,“ upřesnil Radim Tabásek, výkonný ředitel OKD.

Pro pracovníky v revíru, kteří očkovaní nemají, stále platí povinnost absolvovat jednou týdně PCR test opět přímo na šachtách.

Listopadové očkování na šachtě.

Vysloužilý horník Dědek Beskydský sepsal vzpomínky ze života, i šachty

ORLOVÁ – Redaktore, redaktore, ty jsi mi dal, kdybys nebyl kamarádem z běžeckých štek, odbyl bych tě několika nemravnými výrazy a šel si po svém, jenže kamarádi si mají pomáhat, tady je moje zpověď. Tak reagoval bývalý horník Jaroslav Lýsek z Orlové na dotaz ke knížce, kterou nedávno vydal pod svou přezdívkou Dědek Beskydský.

Vysloužilý technik a vedoucí rubáňového úseku v díle pojmenovaném „Z Dědkova šuplíku“ samozřejmě zmiňuje i některé pracovní historky z Dolu ČSA. Svou havířskou kariéru ale v polovině šedesátých let minulého století začal na Dole Fučík (po gymnáziu podle svých slov chtěl prachy a kvartýr). První úkol od šta-jgra v rubání popisoval následovně: „Syny vlezte se do štany, vežněte se lopaty a vyčistěte caly zaval. Fšystko wyngli natěpěte na pancer a jo se vas

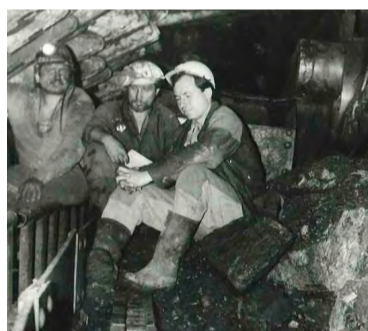
za godine přijdem skontrolovat. Je wum to jasne?!“ Nováčci v dole v porubu s mocností sedmdesát centimetrů samozřejmě činnost jen předstírali a nadřízený při kontrole jejich práce praštil přílbou na počvu a zoufalce zvolal: „Kurva, syny, co ště tu robili!?! Či vy nerozumitě česki!?”

Lýsek strávil v dělnické profesi deset let a po získání vyššího vzdělání působil až do důchodu v technických funkcích. „Dokonce jsem strávil půl roku v afrických dolech, kde jsme vybavili porub a domorodce učili kopat uhlí,“ poznamenal. Do hornického důchodu odešel skoro před dvaceti lety a od té doby se stal nejen v regionu známý pod pseudonymem Dědek Beskydský zejména ve sportovních kruzích. Běhal především dlouhé štreky, jako maratony, půlmaratony, stovky, různé krosové závody.

„Vloni jsem v pětasedmdesáti dal dvakrát triatlon a taky Spartan Race. Říkám tomu: Utíkám před smrtí!“ nechal se slyšet. V knize „Z Dědkova šuplíku“ samozřejmě popisuje i sportovní výkony, zážitky z cest, kulturního i rodinného života. Svůj pseudonym Dědek Beskydský si prý vymyslel proto, aby nedělal ostudu svému civilnímu jménu. A na spisovatelskou dráhu se dal vlastně na naléhání dcery, která mu oznámila: „Nezplodil jsi syna, zplodíš aspoň knihu, ať je na co vzpomínat, až si tě andělé povolají k sobě!“

Dědek Beskydský dnes doma...

... a kdysi v práci na Dole ČSA.

132. Skok přes kůži za účasti zástupců také z našeho revíru

Pavel Prokop (druhý zprava) při 132. Skoku přes kůži.

STRÁŽ POD RALSKEM – Celostátní hornická sláva se starobylým obyčejem vstupování do profesního cechu se odbyla už po 132. Tentokrát ji hostilo město Stráž pod Ralskem, kde měli svého času uranové doly. Z našeho černouhelného revíru nechyběli na Skoku přes kůži samozřejmě někteří zástupci.

Včetně udržovatelů havířských tradic z Vysoké školy báňské- Technické univerzity Ostrava (VŠB-TUO), z jejichž pisemností vyplynulo, že tradice této

ceremonie vznikla už v roce 1766 v německém Freibergu, odkud ji přebírali v hornických školách v Leobenu a Příbrami – kde pevně zakotvila v roce 1852. S přestěhováním VŠB do Ostravy se zde první Skok přes kůži uskutečnil v roce 1946 a to díky hornickému spolku Prokop. A řízením osudu se taktéž jeden z hlavních aktérů dnešních skoků, na kterých se ze smradlavých fuxů a fuxů stávají slavní semestři a semestřiky, jmenuje Pavel Prokop, je profesor z „báňské“.

120. let nejstaršího spolku horníků v našem revíru, Rozkvětu ze Sedliště

SEDLIŠTĚ – Ještě v časech „za císaře pána“ zakládali v Sedlišťích spolek horníků, který letos oslavil 120 let svého fungování. Stal se nejstarším v revíru, byť vznikl ve vesnici na Frýdecko-Místecku, kde nebyla žádná šachta.

„Nejbližší důl jsme měli v Petřvaldě, ale havíř u nás bydlel snad v každém baráku,“ uvedl Radim Janák, jeden z dnešních pětadvaceti členů Hornického spolku Rozkvět Sedlišť. Sám jezdil do práce na opačný konec Ostravy – do Heřmanic na Důl Rudý Říjen, kde byl jedním ze 118 tehdejších elektrikářů slaboproudářů.

Představitelé Rozkvětu ze Sedliště.

Pamětní list vydaný ke 120. výročí.

Sedlišťský spolek každopádně vznikl v roce 1901 jako „hornicko-hutnický“. Sdružoval lidi ze šachet našeho revíru i oceláren ve Vítkovicích či Lískovci. Jeho členskou základnu tvořili obyvatelé domovské obce, ale také Bruzovic, Kaňovic, Václavovic, Panských Nových Dvorů, Frýdku. Jeho velkou pýchou se stal prapor.

Na nedávné oslavy (mimočodem kvůli neutěšené pandemické situaci jediné letošní společné akci) horníci z Rozkvětu připravili pamětní medaile i listy. 120. výročí si připomíná-

li v rámci místních Lašských slavností. Přičemž setkání zahájil tradičně předseda spolku Jaromír Stríž, bývalý havíř z rubání na Zárubku a Staříči.

„Nebýt obce, která nás drží, tak už tady asi dávno nejsme,“ konstatoval Janák s tím, že v této době už rovněž ztrácí přirozeným úbytkem členy, kterými se mohli stát pouze ti, jež měli na šachtě odpracovány více než dva roky. A noví zájemci o vstup do řad Hornického spolku Rozkvět Sedlišť se, jak dodal, zrovna nehrnou.

Pamětní deska neštěstí na Barboře odhalena po skoro ročním odkladu

KARVINÁ – Jedenáct měsíců a tři dny čekala na odhalení pamětní deska připomínající 18. říjen 1990, kdy na Dole Barbora v 5. kře mezi osmým a devátým patrem explodoval metan a usmrtil třicet horníků. Pietní akt odložený kvůli pandemické situaci proběhl až letošní první říjnovou neděli.

A to za nemalé účasti hornické veřejnosti: Zaměstnanců této i jiných šachet, jejich rodinných příslušníků, členů spolku krojovaných havířů, zástupců společnosti OKD, státního podniku DIAMO i regionálních představitelů. Slavnostnímu představení umístění desky na památkově chráněné kompresorovně Dolu Barbora předcházel v „šikmém“ kostele sv. Petra z Alkantary v Dolech bohoslužba k uctění obětí z roku 1990.

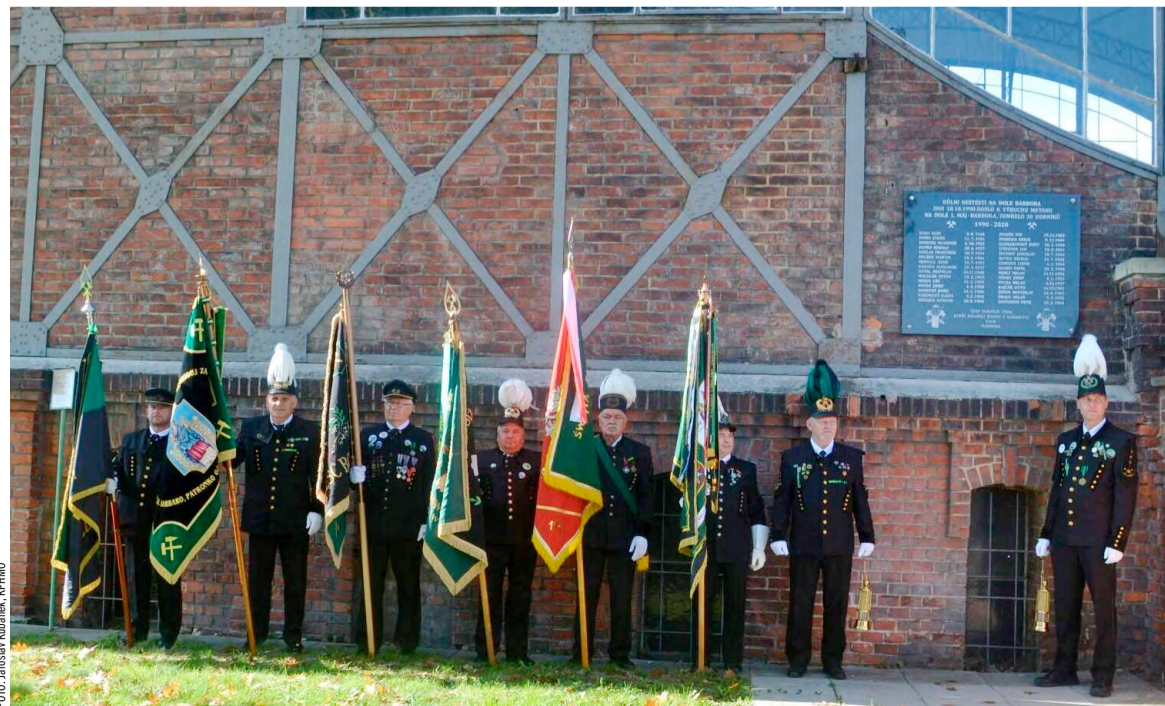
Po pietním aktu následovalo krátké setkání v klubovně Kroužku krojovaných horníků Barbora v Karviné-Novém Městě, kde si účastníci pro-

Posvěcení pamětní desky na Dole Barbora.

hlédli klubové kroniky a zavzpomínali. „Činnost našeho klubu je založena hlavně na udržování hornic-

kých tradic,“ připomenul jeho předseda Jan Kavka. A poděkoval za podporu z Nadace OKD.

Čestná stráž krojovaných havířů s prapory.

Foto: Nadace OKD

Letošní ocenění a předávající ceny.

Těžařská nadace opět ocenila neziskový sektor

KARVINÁ – Poděkování lidem, kteří se nezištně věnují prospěšným aktivitám pro druhé, se uskutečnilo v režii Nadace OKD také letos. Ceny rozdávala ve středu 10. listopadu v PZKO v Karviné-Fryštátě jedenácti skvělým projektům ve třech kategoriích.

„Předávali jsme je již třináctým rokem a jejich smyslem je především vyzdvihnout neziskové organizace a poděkovat tím lidem, kteří v nich působí. Vybírání nominovaných je ale pro tým nadace obtížné, protože projektů je opravdu hodně a ocenit ty nejlepší z nejlepších je mnohdy hodně těžké,“ uvedla nadační ředitelka Karolína Preisingerová. Pro nominované přišla rovněž s dobrou zprávou: Vítěz nebyl jediný, ale tři až čtyři v každé kategorii!

„Nadace OKD si velice váží svých dárců a touto cestou by chtěla i jim poděkovat za to, že stále může podporovat potřebné organizace v regionu, oceňovat výjimečné projekty a lidi, kteří za těmito projekty stojí. Děkujeme za to, že jsme stále součástí regionu a můžeme ho měnit k lepšímu,“ prohlásila Preisingerová.

Projekty roku

První místo obsadil ten s názvem „Dokořán lidem 2020“ realizovaný karvinskou Iniciativou Dokořán. Díky danému projektu získala nejen nové aktivní členy, ale naploubila i zkušenosti v rámci pořádání a produkce kulturních a rozvojových akcí. „Obdivuhodné je na nich, jak se poprali s covidem a chystali akce v pauzách mezi vlnami pandemie a následně po uvolnění opatření. Jsou velmi inspirující pro ostatní,“ shrnula nadační ředitelka. Akcemi pod taktovkou Iniciativy Dokořán v nádherném prostředí Loděnice prošlo za loňskou sezónu deset tisíc lidí, tato

organizace se stala jedním z hlavních partnerů města v rámci rozvojových aktivit a svým způsobem i tváří zvyšování přitažlivosti Karviné.

Druhé místo získaly Podané ruce s projektem „20 let canisterapeutické pomoci“, přičemž při bilancování dvou dekád činnosti tato neziskovka oznámila, že její služby využilo v loňském roce na čtrnáct stovek klientů z celého Moravskoslezského kraje. „Canisterapie je využívána při pomoci k odražení, motivuje lidi ke zvýšené tělesné aktivitě, rozvíjí jemnou a hrubou motoriku, odbourává úzkost, pocit osamění, deprese i stresu, poskytuje pocit bezpečí, jistoty,“ vysvětlili zástupci oceněného spolku.

Třetí místo přičkla správní rada Galaxii, Centru Pomoci za projekt „Otevřené brány“. V sídle karvinského stacionáře probíhaly setkání dětí, seniorů a zdravotně handicapovaných, kteří si užívali chvíle plné hudby, zábavy, workshopů ... „Galaxie, Centrum Pomoci má vizi propojení zařízení sociálních služeb s místní komunitou a musíme říct, že si jim to daří. Každým rokem nabízejí pestřejší a zajímavější program,“ konstatovala Preisingerová.

Srdcaři roku

První místo získal Jan Holaník, zaměstnanec Green Gas DPB Paskov působící už čtvrt století ve spolku Vodní záchranná služba ČČK Ostrava. Správní radu NOKD zaujal pořádáním akce s názvem Xtreme Triathlon Brušperk, je v podstatě jeho „dítětem“, každý rok působí jako její hlavní organizátor. Závod v plavání, jízde na kole a běhu podpořila těžařská nadace posedmé, celkem se tato akce konala letos už po osmnácté a účastníků bylo opět okolo stovky.

Druhým oceněným Srdcařem se stal Pavel Makovec, důlní měřič ze šachty Darkov, který se angažuje ve volu v TJ Sokol Dolní Lutyně – Věrnovice. „Srdcař vypomáhá při fotbalových utkáních i při běžné údržbě sportovního areálu a také se významně podílí na oslovování sponzorů. Je stálým žadatelem o minigranty, jeho projekty směřovaly na úpravu stadionu, či zakoupení dresů. V letošním roce se jednalo o pořízení venkovních posilovacích strojů, které využijí jak sokolští fotbalisté, tak děti z přilehlé školy či široká veřejnost,“ přiblížila Preisingerová.

Na třetí příčce se objevili Srdcaři dokonce dva. A to Roman Koch, vedoucí povrchových elektrikářů na šachtě ČSA,

kteří minigranty získával opakovaně pro horolezecký oddíl TJ Baník Karviná, členem jehož výboru je jednačtyřicet let. Díky němu mohli instruktoři s dětmi a mládeží trénovat s pomocí kvalitních, spolehlivých a bezpečných pomůcek na umělých stěnách, ve skalách i ve lehorách. A dále Václav Štefek, povrchový elektrikář ze šachty Chlebovice, který se v domovském Ski Klubu Kozlovice spolupodílel na organizaci závodů, jakými byly například Beskydský pohár žáků ve skoku na lyžích či Turnaj čtyř mužstev. „Nadaci oslovil proto, že vidí v minigrantu Srdcovka obrovský potenciál a snahu podporovat aktivitu, kterým se jinak moc financí nedostává,“ poznamenala Preisingerová.

Inovativní projekty

Nové, zajímavé, neotřelé, pozoruhodné, to vše byly synonyma inovativních projektů, které uznala správní rada NOKD hodně vyzdvihnouti. Většinou za nimi nestál jen jeden člověk, ale celý tým, jenž na nich dělal společně, čímž byly projekty dokonale propracované – to nadace vnímala jako důležité plus!

„Uklidíme naše okolí“, tak se jmenoval projekt spolku Adesse Ecology věnujícího se ochraně životního pro-

středí na Karvinsku. Nešlo o nic jiného, než o odstraňování černých skládek za přispění dobrovolníků. „První fáze byla likvidace černé skládky v Dolech, kterou hodnotilo město Karviná jako nejproblématictější. Po jejím vyčištění budou prováděny další úklidové projekty. Zakladatel spolku věří, že touto činností pomůže přírodě a poukáže na problémy spojené s odpadem v okolí,“ uvedla nadační ředitelka.

„Na myslivecké poličko jetel, oves, zrníčko“ byl projekt Mysliveckého spolku Václavovice u Frýdku-Místku. Vznikl díky němu osázené plochy u lesa sloužící jak pro spásání spárkatou zvěří i zajíci, tak jako kryt a klidová zóna pro tyto tvory. Zlepšilo se tím životní prostředí pro všechny obyvatele lesa a omezily škody na okolních porostech.

„Nebud' ZEKO, objev v sobě EKO!“ se nazýval projekt Spolku rodičů a přátel školy při ZŠ a MŠ ve Václavovicích zaměřený na zlepšování povědomí dětí o třídění komunálních odpadů a jejich motivování k tomu, aby separací smetí převzali jako svůj běžný životní styl. ZEKO byl mimozešťan z odpadků, kterého školáci vytvářeli.

„Společně s úsměvem III“ byl projekt Regionální knihovny Karviná navazující na předchozí dva úspěšné ročníky. Cíl zůstal stejný: Naphomáhat k odstraňování bariér mezi dětskými vrstevníky prostřednictvím společných aktivit. Byl primárně určen žákům speciální třídy Střední školy, Základní školy a Materské školy Karviná, která se zaměřila na vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. V jeho rámci vznikl i komiks o Karvině využitelný v oblasti vzdělávání a současně slouží jako zábavná turistická příručka.

Jan Holaník (zleva) a zástupci školy a myslivců z Václavovic.

Projekt roku je Iniciativy Dokořán.

Japonský učitel učitelů vedl srdcovkové setkání karatistů

OSTRAVA – Jednoduchost, ale přesnost, lehkost, ale razance. Tak vypadalo cvičení karate v Trojhalí Karolína v Ostravě vedené držitelem devátého danu Masaru Miurou oprávněného za jménem užívat oficiálního a váženého titulu Hanshi – učitel učitelů.

„Je jedním z přímých žáků velmistra Masatošiho Nakajamy, který je označován ve světě za otce sportovního karate,“ vysvětloval Jan Jurásek, vedoucí odboru ochrany a kontroly OKD, dlouholetý karatista a srdcovkový patron ostravského semináře, na který dorazili vyznavači tohoto bojového umění z celé republiky. Nechyběla ani evropská mistryně Sabina Křížová či Karel Strnad a Jan Sochatzki považovaní za české karatistické mistry.

Hanshi se bez rozdílu přistupoval jak začínajícím dětem, tak ve-

teránům s černými obi (pásky), jako měl on sám. „Síla prakticky není zapotřebí,“ opakoval drobný Japonec,

jemuž letos bylo dvaosmdesát let. Dorazil z italského Milána, kde už více než půlstoletí žije a vede jak vlast-

ní školu Honbu Dojo, tak evropskou sekci Shotokan Karate International Federation (SKIF).

„Federací je po světě mnoho, ale karate je jedno jediné – a to nás spojuje,“ prohlásil Masaru Miura Hanshi prostřednictvím své české tlumočnice. V tuzemsku nebyl poprvé, za podpory Srdcovky z Nadace OKD to byl už jeho druhý seminář. „A přispěla nám na něj také Národní sportovní agentura,“ poznamenal Jurásek, který tam aktivně cvičil.

Masaru Miura Hanshi se narodil ve staré samurajské rodině a kromě karate studoval i kendo, aikido či judo, přičemž si podle svých slov uvědomoval vždy správné provádění technik. „To platí pro děti i nás, starší ročníky,“ nechal se slyšet. Účastníci semináře k němu přistupovali s obrovskou úctou, vždyť se setkali s živoucí karatistickou legendou!

Masaru Miura Hanshi školil karatisty v Ostravě.

Jan Jurásek (vlevo), srdcovkový patron semináře.